

Вплив аміназину на умовнорефлекторну діяльність собак різного типу нервової системи

М. С. Красновська

Лабораторія компенсаторних і захисних функцій Інституту фізіології ім. О. О. Богомольця Академії наук УРСР, Київ

Питання про механізми впливу аміназину на вищі відділи головного мозку вивчають численні іноземні і радянські дослідники, але в цьому складному питанні ще немає єдиної думки.

Курвуазье із співробітниками (1953) показали, що аміназин, підшкірно введений щурам в дозі 0,5—1,0 мг/кг, порушує умовнорефлекторну діяльність.

І. Аршер, А. Берд та ін. спостерігали пригнічення умовних рефлексів при введенні малих доз аміназину. В літературі є ряд грунтовних праць радянських авторів, присвячених вивченю впливу аміназину на вищу нервову діяльність тварин (А. І. Шуміліна, 1956; Б. С. Бамбас, Г. Д. Глод, Л. І. Ландо, А. П. Левкович, Г. К. Тарасов та І. М. Хазен, 1956; І. І. Баришников, В. М. Виноградов, М. І. Нікіфорова, Ю. П. Шанин, 1956; С. Д. Камінський і В. І. Савчук, 1956; А. Н. Хрульова, 1957; Н. П. Муравйова, 1957; С. М. Макокіна, 1957; А. М. Клочков, 1958; Є. І. Чинченко, 1958; О. Н. Воєводіна з співавторами, 1959 та ін.). Дані цих досліджень показують, що аміназин дуже активно впливає на вищу нервову діяльність, знижуючи силу подразнювального процесу та посилюючи різні види внутрішнього гальмування, внаслідок чого настає зниження загальної збудливості центральної нервової системи (кори і підкорки), ступінь якого, за даними деяких авторів, визначається дозою препарату і типом нервової системи тварини.

Одні автори наводять дані, які показують, що точкою прикладання дії аміназину є підкоркові структури, а саме, гіпоталамічна ділянка. А. І. Шуміліна (1956) встановила, що аміназин у відповідній дозі позитивно впливає при деяких формах експериментальних порушень умовнорефлекторної діяльності. Умовнорефлекторні відповіді, незважаючи на їх зниження, стають більш адекватними сигнальному значенню умовних подразників без явного напруження вегетативних компонентів (задишка, безладна секреція). Аміназин усуває патологічний тонус кори головного мозку і відновлює нормальну умовнорефлекторну діяльність, а викликане аміназином зниження тонусу кори великих півкуль головного мозку, за даними Н. П. Муравйової (1957), є результатом пригнічення підкоркових утворень.

На підставі досліджень Б. С. Бамбас із співавторами (1956), які вивчали вплив аміназину на вищу нервову діяльність та інші фізіологічні функції (пульс, дихання, артеріальний тиск, ректальну температуру, функції кишечника, тощо) був зроблений висновок, що однією з ділянок, на яку безпосередньо впливає аміназин, є підкоркові центри.

За даними С. Д. Камінського та В. І. Савчук (1956), аміназин впливає на різні рівні головного мозку — кору і підкорку, причому кора великих півкуль перша реагує на цей вплив зміною своєї діяльності. Це підтверджується дослідами, в яких відзначалось зникнення умовних рефлексів при збереженні вихідної величини безумовних рефлексів, виникнення сонливості і сну різної глибини. Ступінь зниження загальної збудливості кори і підкорки визначається величиною разової дози і типом нервової системи.

Наші дослідження провадилися на семи собаках віком від восьми до дев'яти років, які належали до різних типів нервової системи: два собаки сильного врівноваженого типу (Жучка, Каштан), два собаки сильного неврівноваженого невтримного типу (Дружок, Полкан) і три собаки слабкого типу нервової системи (Джек, Джім і Бутуз).

Для вивчення впливу аміназину на вищу нервову діяльність була використана секреторно-харчова методика. У собак був вироблений і закріплений динамічний стереотип, що складався з п'яти позитивних і одного гальмівного умовного подразника. Проміжки між застосуваннями умовного подразника завжди дорівнювали п'яти хвилинам. Аміназин вводили внутрім'язово у вигляді 2,5%-ного розчину. Разова доза становила 1 мг/кг ваги тварини в одних дослідах та 0,1 мг/кг в других. Дослідження умовнорефлекторної діяльності починали через одну годину після ін'єкції аміназину і проводили в наступні дні аж до відновлення вихідного рівня умовнорефлекторної діяльності. Паралельно досліджували дихання, пульс, кров'яний тиск, ректальну температуру. Повторні досліди ставили не раніше, ніж через 10—12 днів.

Аміназин, введений собакам у зазначеній дозі, викликав зниження величин позитивних умовних рефлексів у всіх тварин, але ступінь цього зниження і строки відновлення умовнорефлекторної діяльності у собак різних типів нервової системи були неоднакові. Відзначалась також різниця у поведінці і змінах вегетативних показників.

У собаки слабкого типу нервової системи — Бутузу, — як у першому досліді, так і після повторного введення аміназину, можна було спостерігати не тільки різке падіння величин позитивних умовних рефлексів, а й цілковите їх випадіння на деякі подразники (табл. 1).

У цього собаки відзначалось підвищення харчової збудливості і збільшення безумовного харчового ефекту поряд з розвиненням значної в'яlosti і сповільненості рухів та загальною загальмованістю тварини, яка тривала протягом чотирьох годин (спостереження за твариною в собачнику після досліду). Відновлення умовнорефлекторної діяльності до вихідного рівня відбувалось поступово на протязі шести днів у першому досліді і п'яти днів у другому досліді.

Аналогічні дані були одержані в дослідах і на інших собаках слабкого типу нервової системи. У собаки дуже слабкого типу — Джіма — спостерігалось тривале пригнічення умовнорефлекторної діяльності з нормалізацією її тільки через 10 днів. У собаки слабкого типу — Джека після введення аміназину на протязі трьох днів рефлекси були різко знижені, після чого на протязі чотирьох днів умовна секреторна реакція на всі подразники була різко збільшена, досягаючи в окремих дослідах 407—423 крапель слизи (сумарна величина) замість 185, 213, 265 крапель за попередні дні. Диференціровка виявилась розгальмованою. В ці дні спостерігалось також посилення харчової і статевої збудливості. У цього собаки через 30—40 хв. після введення аміназину завжди спостерігався своєрідний стан загальної загальмованості, кволості та інертності, рухи були різко сповільнені. Під час досліду тварина обвісала в лямках в стані зашепеніння, легко впадала в дрімотний стан. При

Зміна умовних рефлексів

Подразники

Дзвоник	25
Світло	12
Метроном - 100+	6
Булькання	14
Метроном - 50-	4
Дзвоник	14

Сума позитивних умовних рефлексів 71

харчовому підкріпленні харчний порошок, тоді я пожадливістю. Безумовний аміназин збільшився трохи в досліді. Способи загальмованість і аміназину зберігались.

Зіставлення даних, кого типу нервової системи, показує, що у собаки 1 мг/кг спостерігалися спочатку змінювались фазою зупиння фаз пригнічення змінювались фазою зупиння відсутнія. При зниженні реакцій-відповідження латентного спостерігалось не тільки в інших собак протягом 3-

Вивчення змін кров'яного течії у цих собак показало зниження артеріального тонусу, а потім сповільнення температури (на 0,5°).

Введення такої саме врівноваженої дози аміназину відзначалось зниженням величин позитивних рефлексів, різко виражено, випадічалось, безумовна секреція поведінці тварин, а та вловити не вдалося. Відставало наступного дня.

Введення аміназину женного типу нервової системи Полканом умовні рефлекси на попередньому рівні, але чайно собака в інтервалі між багаторазовими спробами залишалася в стані зашепеніння, легко впадала в дрімотний стан. При

Таблиця 1
Зміна умовних рефлексів під впливом аміназину у собаки слабкого типу Бутуз

Подразники	Перший дослід						Другий дослід								
	Дата дослідження						Дата дослідження								
	19.IX	21.IX	22.IX	23.IX	24.IX	25.IX	26.IX	27.IX	28.IX	29.IX	30.X	2.II			
Дзвоник	25	20	3	0	10	10	13	20	45	22	7	15	28	26	
Світло	12	20	1	2	2	7	6	19	24	19	1	7	1	19	20
Метроном - 100 ⁺	6	3	0	0	1	8	9	4	7	25	4	4	6	12	12
Булькання	14	8	0	2	0	0	6	9	7	27	4	5	5	17	7
Метроном - 50 ⁻	4	1	0	1	5	10	7	3	2	7	2	3	2	1	4
Дзвоник	14	17	1	2	2	3	10	14	25	23	3	3	5	9	5
Сума позитивних умов- них рефлексів . . .	71	68	5	6	15	28	44	66	108	116	19	24	32	85	70

харчовому підкріпленні собака дуже повільно і в'яло жував м'ясо-сухарний порошок, тоді як звичайно він з'їдав його швидко і з великою пожадливістю. Безумовнорефлекторне слиновиділення в день введення аміназину збільшилось до 1962 крапель замість 1750 крапель у контрольному досліді. Спостереження за твариною в собачнику показало, що загальмованість і в'ялість рухів, які розвинулися після введення аміназину зберігалися протягом чотирьох годин.

Зіставлення даних, одержаних в дослідах на трьох собаках слабкого типу нервової системи, як у першому, так і в повторних експериментах, показує, що у собак цієї групи після введення аміназину в дозі 1 мг/кг спостерігалися складні зміни коркової динаміки, зумовлені чергуванням фаз пригнічення і збудження. У одних тварин фаза пригнічення змінювалась фазою збудження, у інших фаза підвищення збудливості була відсутня. Пригнічення умовнорефлекторної діяльності аж до зниження реакцій-відповідей на деякі умовні подразники, значне подовження латентного періоду умовних рефлексів, що збереглися, спостерігалось не тільки в день застосування аміназину, а й потім, у окремих собак протягом 3—10 днів.

Вивчення змін кров'яного тиску, дихання і ректальної температури у цих собак показало значну варіабільність артеріального тиску, початішання, а потім сповільнення дихання і незначне зниження ректальної температури (на 0,5—1°) тільки в день досліду.

Введення такої самої дози аміназину (1 мг/кг) собакам сильного прівноваженого типу нервової системи також супроводжувалось зниженням величин позитивних умовних рефлексів, але воно було менш різко виражено, випадіння умовнорефлекторних відповідей не відзначалось, безумовна секреторна харчова реакція мало змінювалась. У поведінці тварин, а також у вегетативних показниках помітні зміни вловити не вдалося. Відновлення умовнорефлекторної діяльності наставало наступного дня (табл. 2).

Введення аміназину в дозі 1 мг/кг собакам сильного неврівноваженого типу нервової системи викликало неоднотипну реакцію. У собаки Полкана умовні рефлекси в день застосування аміназину залишались на попередньому рівні, але в поведінці тварини були помітні зміни. Звичайно собака в інтервалах між подразниками тупцював на місці, робив багаторазові спроби захопити лапою чергову чашку з м'ясо-сухар-

Таблиця 2

Зміна умовних рефлексів під впливом аміназину (1 мг/кг)
у собак сильного врівноваженого типу нервої системи

Подразники	Собака Каштан					Собака Жучка				
	Дата дослідження					Дата дослідження				
	21.IX	22.IX	23.IX	24.IX	25.IX	2.XI	3.XI	4.XI	5.XI	6.XI
Дзвоник	19	16	15	16	19	50	52	12	50	45
Світло	8	9	2	12	10	30	32	5	26	18
Метроном - 100 ⁺	5	6	1	13	17	12	11	20	30	20
Булькання	20	28	2	23	20	20	22	5	25	34
Метроном - 50 ⁻	2	3	2	0	6	3	3	3	0	3
Дзвоник	25	15	Аміназин	1	20	15	35	35	4	29
Сума позитивних умовних рефлексів . . .	77	74	21	84	81	147	152	46	160	163

ним порошком. Після введення аміназину собака сидів спокійно в інтервалах і не зробив жодної спроби здобути лапою чергову порцію підкорму. Наступного дня ця стереотипна реакція відновилася з ще більшою силою. При повторних введеннях аміназину були одержані ідентичні результати.

У другого собаки Дружка — дуже неврівноваженого типу нервої системи введення аміназину викликало зниження величин умовних рефлексів, але це зниження було порівняно невеликим. Відзначена тенденція до зміцнення диференціюального гальмування. Наступного дня рефлекси виявились на звичайному рівні. Поведінка тварини, харчова збудливість і вегетативні показники не зазнали будь-яких істотних змін. Результати дослідження умовнорефлекторної діяльності на одноразове введення аміназину наведені в табл. 3.

Таблиця 3

Зміна умовних рефлексів під впливом аміназину (1 мг/кг) у собак сильного врівноваженого типу нервої системи

Подразники	Собака Полкан					Собака Дружок				
	Дата дослідження					Дата дослідження				
	22.IX	23.IX	24.IX	25.IX	26.IX	27.X	28.X	29.X	30.X	2.XI
Дзвоник	28	29	25	30	35	19	23	13	25	18
Світло	13	12	2	5	16	15	10	1	14	8
Метроном - 100 ⁺	35	31	24	28	21	8	7	5	20	8
Булькання	27	34	28	54	35	15	14	7	6	15
Метроном - 50 ⁻	19	38	16	13	15	10	2	1	2	10
Дзвоник	30	28	Аміназин	24	20	30	13	15	8	15
Сума позитивних умовних рефлексів . . .	133	134	103	137	137	70	69	34	80	57

Зменшення дози аміназину в десять разів — до 0,1 мг/кг супроводжувалось зниженням величин позитивних умовних рефлексів у собак слабкого типу нервої системи, але воно виявилось значно меншим.

Зміна умовнорефлекторної системи

1.ХІІІ

Сума позитивних умовних рефлексів

118

Сума позитивних умовних рефлексів

180

Від цієї дози аміназину зникла, або намічалася тенденція до зниження величин умовних рефлексів.

Аналіз одержаних результатів показав, що ділянка центральної нервої системи тварин, які мають сильну вищою нервої систему, відчувають зниження величин умовних рефлексів.

Барышников И. И.,
Пин Ю. П., Журн. высшей
нейрологии и психиатрии,
Бомбадас Б. С., Гл.
сов Г. К., Хазен И. М.,
с. 121.

Воеводина О. Н.,
Иецкая Н. А., Кудрявцева
Муравьева Н. П., Хананова
Н. А., Об-ва физиологов, биох.
Каминский С. Д.,
т. 56, в. 2, 1956, с. 104.

Клочков А. М., IV
нормальной и патологической
Макокина С. М., На-
тофизиологии и терапии выс-
1957, с. 71.

Муравьева Н. П.,
процессы. Научн. конф. по ви-
зовы высшей нервной деятельности
Хрулева Л. Н., Нау-
ологии и терапии высшей не-
с. 103.

Таблиця 4

| Зміна умовнорефлекторної діяльності у собак різного типу нервової системи під впливом аміназину (0,1 мг/кг)

Тварини сильного типу нервової системи

	Каштан		Жучка		Дружок	
	1.XII	2.XII	1.XII	2.XII	24.XI	25.XI
Сума позитивних умовних рефлексів		Аміназин		Аміназин		Аміназин
	118	177	147	146	57	59

Тварини слабкого типу нервової системи

	Джек			Джім			Бутуз					
	10.XI	11.XI	12.XI	13.XI	24.XI	25.XI	26.XI	24.XI	25.XI	26.XI	27.XI	28.XI
Сума позитивних умовних рефлексів		Аміназин			Аміназин			Аміназин				
	180	141	378	362	35	19	26	95	49	36	64	114

Від цієї дози аміназину величина умовних рефлексів або не змінювалась, або намічалася тенденція до підвищення їх у собак сильного типу нервової системи. Як ілюстрацію наводимо сумарну величину позитивних умовних рефлексів до і після введення аміназину (табл. 4).

Аналіз одержаних даних показує, що вплив аміназину на вищі відділи центральної нервової системи в значній мірі залежить від типу нервової системи тварин. Випробування тієї самої дози аміназину у собак різного типу нервової системи супроводжується неоднаковими змінами вищої нервової діяльності і деяких вегетативних показників. Тривалість змін і строки відновлення умовнорефлекторної діяльності також виявляються неоднотипними у собак різного типу нервової системи.

ЛІТЕРАТУРА

- Барышников И. И., Виноградов В. М., Никифоров М. И., Шонин Ю. П., Журн. высшей нервной деят., т. 6, в. 6, 1956, с. 881.
 Бомблас Б. С., Глод И. В., Ландо Л. М., Левкович А. П., Тарасов Г. К., Хазен И. М., Журн. невропатологии и психиатрии, т. 56, в. 2, 1956, с. 121.
 Воеводина О. Н., Гаврилова Л. И., Данилова Н. В., Костенецкая Н. А., Кудрявцева Н. Н., Купалов П. С., Лапина И. А., Муравьева Н. П., Ханашили М. М., Тезисы докл. на IV съезде Всесоюзного об-ва физиологов, биохимиков и фармакологов, т. I, 1959, с. 134.
 Каминский С. Д., Савчук В. И., Журн. невропатологии и психиатрии, т. 56, в. 2, 1956, с. 104.
 Клочков А. М., IV конференция молодых ученых. Рефераты докладов Ин-та нормальной и патологической физиологии АМН СССР, М., 1958, с. 18.
 Макокина С. М., Научная конференция по вопросам экспериментальной патофизиологии и терапии высшей нервной деятельности животных, М., Тезисы докл., 1957, с. 71.
 Муравьева Н. П., Влияние аминазина на патологические инертные процессы. Научн. конф. по вопросам экспериментальной патофизиологии и терапии высшей нервной деятельности, М., Тезисы докл., 1957, с. 71.
 Хрулева Л. Н., Научн. конфер. по вопросам экспериментальной патофизиологии и терапии высшей нервной деятельности животных. Тезисы докл. М., 1957, с. 103.

- Чинченко Е. И., Врачебное дело № 11, 1958, с. 1187.
 Шумилина А. И., Журн. невропатологии и психиатрии, т. 56, в. 2, 1956, с. 116.
 Acherg J., Effect of chlorpromazine on maze performance of albino rats. Fed. Proc. v. XIII, 1954, p. 332.
 Courvoisier S., Fourgeot J., Ductrot R., Colsky M., Koltshet P., Arch. intern. Pharm. v. XCII, p. 305.
 Beard A. W., Antihistamines in Anesthesia. Proc. of the Royal. Soc. of med. v. 47, 1954, p. 407.

Надійшла до редакції
20.X 1960 р.

Влияние аминазина на условнорефлекторную деятельность собак различного типа нервной системы

М. С. Красновская

Лаборатория компенсаторных и защитных функций Института физиологии им. А. А. Богоявленского Академии наук УССР, Киев

Резюме

Наши исследования проводились на 7 собаках различного типа нервной системы в возрасте 8—9 лет. Для изучения влияния аминазина на условнорефлекторную деятельность собак была использована секреторно-пищевая методика. У собак был выработан и закреплен стереотип из 5 положительных и одного тормозного условных раздражителей. Аминазин вводился внутримышечно в виде 2,5%-ного раствора. Разовая доза составляла 1 мг/кг веса животного. Исследование начиналось через 1 час после введения аминазина и проводилось в последующие дни до восстановления исходного уровня условнорефлекторной деятельности; параллельно исследовали ректальную температуру, дыхание, пульс, кровяное давление. Повторные опыты ставились не раньше, чем через 10—12 дней.

Аминазин, вводимый собакам в указанной дозе, вызывал понижение величин положительных условных рефлексов у всех собак, но степень этого снижения и сроки восстановления условнорефлекторной деятельности были различны у собак, различавшихся по типу нервной системы, причем у собак слабого типа можно было наблюдать не только резкое снижение величин положительных условных рефлексов, но и полное их выпадение на некоторые раздражители. У них же отмечалось повышение пищевой и половой возбудимости и увеличение безусловного секреторного эффекта наряду с развившейся значительной вялостью и общей заторможенностью. В последующие дни исследования у одних собак слабого типа нервной системы фаза угнетения условнорефлекторной деятельности сменилась фазой повышенной возбудимости, у других фаза возбуждения отсутствовала.

У собак сильного уравновешенного типа отсутствовали выпадения условнорефлекторных ответов, безусловно-секреторная пищевая реакция мало изменялась, в поведении животных существенных сдвигов уловить не удалось. Восстановление условнорефлекторной деятельности, как правило, наступало у них на следующий день в отличие от собак слабого типа нервной системы, у которых оно затягивалось на несколько дней (3, 6, 10).

Введение 1 мг/кг аминазина собакам сильного, но неуравновешенного типа нервной системы вызывало неоднотипные изменения.

Уменьшение дозы аминазина в 10 раз до 0,1 мг/кг сопровождалось снижением величины положительных условных рефлексов у собак слабого типа, но оно было менее резко выражено.

От этой же дозы не изменялась, либо сильного типа нервной

Анализ полученных на высшие отделы центра зависит от типологии одной и той же дозы, сопровождается норефлекторной деятельностью различна.

Effect of Aminazine on Conditioned Reflex Activity of Dogs of Various Nervous System Types

Laboratory of compensatory and protective functions of Physiology of the Nervous System, Institute of Physiology, Academy of Sciences of the Ukrainian SSR, Kiev

Our investigations were conducted on 7 dogs of different nervous system types at the age of 8—9 years. The secretory-pelvic method was used for studying the conditioned reflex activity of dogs.

An analysis of the higher divisions of the nervous system on the typological basis.

The application of various nervous system conditioned reflex activities.

От этой же дозы аминазина величина условных рефлексов либо не изменялась, либо намечалась тенденция к их повышению у собак сильного типа нервной системы.

Анализ полученных данных показывает, что влияние аминазина на высшие отделы центральной нервной системы в значительной степени зависит от типологической характеристики животного. Испытание одной и той же дозы аминазина у собак различного типа нервной системы сопровождается неодинаковыми по степени изменениями условнорефлекторной деятельности, а длительность этих изменений также различна.

Effect of Aminazine on the Conditioned Reflex Activity of Dogs of Different Nervous System Types

M. S. Krasnovskaya

Laboratory of compensatory and defensive functions of the A. A. Bogomoletz Institute of Physiology of the Academy of Sciences of the Ukrainian SSR, Kiev

Summary

Our investigations were conducted on seven dogs of different nervous system type at the age of 8—9 years. The secretory alimentary method was used for studying the effect of aminazine on the conditioned reflex activity of dogs.

An analysis of the data showed that the effect of aminazine on the higher divisions of the central nervous system depend to a considerable extent on the typological characteristics of the animal.

The application of one and the same dose of aminazine in dogs of various nervous system type induced unequally intense changes in the conditioned reflex activity; the duration of these changes was also different.